

Povestea mea!

M Horlaci

Povestea mea !

Mi-e greu să scriu povestea vieții mele,
Cu amintiri și fapte din trecut.
Au fost și bucurii, și clipe grele
Și alții se vor regăsi, poate, prin ele
Prin rândurile, ce le-am așternut.
Doar Dumnezeu a săvârșit minunea
M-a scos ca pe-un cărbune dintr-o vatră
Numai cu El e mai frumoasă lumea,
Când lumea este nouă dintr-o dată.

Când tot ce vezi în jur e-o altă stare
Și parcă totul este mai frumos,
Când poți privi mai sus în depărtare
Spre alte orizonturi călătoare
Atunci în fața ta este Hristos.
Nu-i altă bucurie mai măreață
Nu sunt de-ajuns cuvinte omenești,
Să știi că-n fiecare dimineață
Tu te trezești, trăind o altă viață
Gustând din bucuriile cerești.

Dar viața fără Domnul nu există
Și nu există pace fără El.
Păcate imi stăteau pe conștiință
Eram un suflet rătăcit fără voință
Și-ademenit de pofte fel de fel.
Mi se părea că totul este-o glumă
Dar m-am trezit încet, într-un cosmar,
Unde speranța a-nceput să-apună
Și soarele era ascuns după furtună
Când toată existența mea, era-n zadar.

Când nu primești iubire, nu-i iubire,
Nu ești mai mult decât, argat la porci,
Și vezi în omenii din jur doar amăgire
Și doar un gând în minte parcă-ți vine
În casa ta să nu te mai întorci.
Dar oamenii sunt oameni te doboară
Iar asta mai tarziu am înțeles,
O lume decăzută și murdară
Și-un Lucifer ce-n taină o coboară

În universul vieții fără sens.

Un păcătos, un păcătos cu Datini
Asa eram când m-a găsit Isus,
Si viața mea era cuprinsă-n patimi
Si multe zile am petrecut în lacrimi
Să aflu pentru mine un răspuns.
Dar cine să-mi cunoască frământarea
Când numai Domnul stie ce gândim,
Chiar dacă-atât de-nvolburată era marea
Si-n mintea mea numai vedeam salvarea
Eu totuși am zărit un chip...Divin.

Si când pe bancă ascultam cuvântul
Privirea Lui se contura mai clar,
În urmă rămânea uitat trecutul
Prin sângele iertării începutul
O nouă viață fără de hotar.
În bucurii ce nu pot fii ascunse
Ce stări înalțătoare am găsit,
Când am lăsat păcatele la cruce
Si am plecat spre cerul care duce
La Domnul care-atâta ne-a iubit.

O nouă zi o nouă dimineață
Asa povestea mea a început,
Si am în El deplină siguranță
Cu dragoste, credință si speranță
Că El salvează sufletul căzut.

De Mitică Horlaci.

La cererea unor, Confrați, am hotărât să readuc pe pagina unele poezii mai vechi.